

[Kr. Juul.]

ej. Denne assistance går det konservative ændringsforslag imod med den motivering, at der ikke er adgang for alle de bestående friskoler til at blive medlem af Dansk Friskoleforening. Det mener jeg i og for sig der er. Det fremgår i hvert fald af vedtægterne for Dansk Friskoleforening, at som medlemmer betragtes de, der har betalt kontingent rettidigt, og det er vel egentlig en bestemmelse, som må antages at give adgang for alle dem, som ønsker det, til at blive medlem af Dansk Friskoleforening. I hvert fald findes der næppe noget andet organ, der er bedre egnet til at være rådgivende i det spørgsmål, det her drejer sig om, end Dansk Friskoleforening. Jeg tror ikke just, at foreningen er så begejstret for det job, der her er tale om, men når ministeren ønsker den ordning, så synes jeg ikke, der er nogen grund til at gå imod. Fare for, som det antydes af den konservative ordfører, at skoler uretmæssigt skulle blive skubbet ud, er der næppe. De oplysninger, der foreligger for udvalget om den praksis, der hidtil er fulgt, giver i hvert fald ingen anledning til at befrygte, at der skulle ske noget uretmæssigt på det område, der her er tale om. Det ligger stadig i ministerens hånd at træffe afgørelsen, og at Dansk Friskoleforening skal høres i spørgsmålet, vil sikkert ikke betyde nogen fare for, at skoler uretmæssigt skulle blive skubbet ud.

Det andet af de konservative under nr. 2 i betænkningen stillede ændringsforslag angår en slags tilsyn med kristendomsundervisningen i friskolen, idet det foreslås lovfæstet, at sognepræsten eller en anden præst, som skolen træffer aftale med, skal have ret til at overvære kristendomsundervisningen. Jeg kan ikke se, at der er nogen egentlig begrundelse for at indføre en bestemmelse i loven som den, der her er tale om. Vi må vist erkende — og det vil jeg i og for sig tro at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil give mig ret i — at den bedste sikkerhed for en god undervisning på det strengt personlige område, der her er tale om, er forældrenes egen interesse. Ingen skulle vel mere end dem være interesseret i netop dette forhold, og da det jo er sådan i friskolen, at forældrene går frit ud og ind og har lejlighed til at iagttage livet der på nærmeste hold, ligesom friskolen sikkert og

så vil stå åben for den præst, der af interesse for skolens virksomhed kunne have lyst til at aflægge den et besøg, så vil kristendomsundervisningen i friskolen efter min bedømmelse have de bedste kår. Det er også erkendt af den tidligere undervisningsminister, det ærede medlem hr. Hvidberg, der ikke havde den bestemmelse med, da han fremsatte forslaget i foråret 1953.

I sin svartale til ordførerne sagde ministeren om denne bestemmelse, at den ganske simpelt var udgået af den grund, at den var overflødig. Ansvar, fortsatte den daværende minister, behøver ikke at ligge hos et sådant obligatorisk tilsyn. I de skoler, det her drejer sig om, ligger det bedst hos selve skolekredsen. Jeg mener, at der er udtrykt det rigtige i disse ord af den tidligere undervisningsminister, og jeg mener derfor ikke, at der er grund til at sige mere om den sag. Man kan sikkert trygt lægge ansvaret for kristendomsundervisningen i friskolen i forældrenes egne hænder, og jeg ser ingen som helst saglig begrundelse for det ændringsforslag, der er stillet af de konservative. Det betragter jeg nærmest som lidt konservativ vinduespynt.

Fra forskellig side, bl. a. i „Højskolebladet“ den 8. januar i år, er den opfattelse gjort gældende, at de ændringer i friskoleloven, der foreslås her, hvis de gennemføres, skulle betyde, at skolerne i fremtiden skulle kunne regne med dækning af 80 pct. af deres udgifter. Derfor finder jeg anledning til at gøre opmærksom på, at det har skolerne ingen sikkerhed for. Tilskuddet til friskolerne beregnes i fremtiden efter samme grundlinie som hidtil, og det vil sige, at man beregner statens udgift til lærerløn pr. barn i folkeskolen og lægger hertil to trediedel af kommunernes udgifter pr. barn i folkeskolen og ganger det beløb, der derved fremkommer, med antallet af børn i friskolen, og så får man som facit det beløb, der stilles til rådighed til fordeling mellem friskolerne. Der er bare den forskel fra før, at i fremtiden kommer hele beløbet friskolerne tilgode, og det gør det på grund af andre fordelingsregler, og fordi det loft, som i sin tid har ligget under det maksimale tilskud, efter den beregning, jeg lige har omtalt, ikke er der mere. Der bliver altså lidt flere penge til friskolerne i fremtiden. Men når man tager i betragtning, at f. eks.